

Evenimentul zilei – 14 octombrie 2010

Conferințele "Monica Lovinescu" reîncep cu arhitectura memoriei

Augustin Ioan, Sanda Cordoș, Horia Roman-Patapievici și Andrei Ujică vor ține prelegeri în cadrul conferințelor "Monica Lovinescu", în perioada octombrie-noiembrie.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) relansează astăzi, 14 octombrie, seria conferințelor "Monica Lovinescu" din cadrul departamentului "Ideologie și Propagandă".

De la 17.30, la sediul IICCMER din strada Alecu Russo nr. 13-19 din București, prof. dr. Augustin Ioan (Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" din București) va conferența pe tema "Mormânt, monument, memorial: Arhitectura pentru istorii controversate".

"Conferința va discuta contextul internațional în care se poziționează, comparativ și critic, arhitectura memoriei edificată în România după 1989", promite Augustin Ioan, precizând și că "«Arhitectura memoriei» se referă la ansamblurile urbanistice, arhitecturale și de artă civică, tipologic constituite după Primul Război Mondial în Europa și SUA. Ele au migrat, deopotrivă cu traumele pe care le comemorează, de pe câmpurile de bătălie spre spațiile publice urbane".

Mărti, 26 octombrie, ora 17.30, vine rândul conf. dr. Sanda Cordoș (Universitatea "Babeș-Bolyai", Cluj-Napoca) să țină o prelegere despre "Ideologia realismului socialist în România". Pe 27 octombrie, la aceeași oră, Horia Roman-Patapievici (ICR) va vorbi despre "Anticomunismul Monicăi Lovinescu și patriotismul lui Virgil Ierunca".

"Cinematograful non-ficțional: Ceaușescu și filmul istoriei" este subiectul pe care și l-a ales regizorul și prof. dr. Andrei Ujică (Universitatea de Artă și Design din Karlsruhe) pentru conferința sa din data de 2 noiembrie.

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/conferintele-monica-lovinescu-reincep-cu-arhitectura-memoriei-908937.html>

Infonews – 14 octombrie 2010

Conferințele "Monica Lovinescu" reîncep cu arhitectura memoriei

Augustin Ioan, Sanda Cordoș, Horia Roman-Patapievici și Andrei Ujică vor ține prelegeri în cadrul conferințelor "Monica Lovinescu", în perioada octombrie-noiembrie.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) relansează astăzi, 14 octombrie, seria conferințelor "Monica Lovinescu" din cadrul departamentului "Ideologie și Propagandă".

De la 17.30, la sediul IICCMER din strada Alecu Russo nr. 13-19 din București, prof. dr. Augustin Ioan (Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" din București) va conferența pe tema "Mormânt, monument, memorial: Arhitectura pentru istorii controversate".

"Conferința va discuta contextul internațional în care se poziționează, comparativ și critic, arhitectura memoriei edificată în România după 1989", promite Augustin Ioan, precizând și că "«Arhitectura memoriei» se referă la ansamblurile urbanistice, arhitecturale și de artă civică, tipologic constituite după Primul Război Mondial în Europa și SUA. Ele au migrat, deopotrivă cu traumele pe care le comemorează, de pe câmpurile de bătălie spre spațiile publice urbane".

Marti, 26 octombrie, ora 17.30, vine rândul conf. dr. Sanda Cordoș (Universitatea "Babeș-Bolyai", Cluj-Napoca) să țină o prelegere despre "Ideologia realismului socialist în România". Pe 27 octombrie, la aceeași oră, Horia Roman- Patapievici (ICR) va vorbi despre "Anticomunismul Monicăi Lovinescu și patriotismul lui Virgil Ierunca".

"Cinematograful non-ficțional: Ceaușescu și filmul istoriei" este subiectul pe care și l-a ales regizorul și prof. dr. Andrei Ujică (Universitatea de Artă și Design din Karlsruhe) pentru conferința sa din data de 2 noiembrie.

<http://www.infonews.ro/stire/537970-conferintele-monica-lovinescu-reincep-arhitectura-memoriei.html>

Revista 22 – 15 octombrie 2010

Conferințele Monica Lovinescu: octombrie-noiembrie 2010

IICCMER in colaborare cu ICR organizeaza evenimentul "Conferintele Monica Lovinescu": octombrie-noiembrie 2010. Programul evenimentului este urmatorul:

Joi, 14 octombrie, ora 17.30

Prof.dr.Augustin Ioan (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București) – Mormânt, monument, memorial: Arhitectura pentru istorii controversate.

Motto: Newer memorials, commissioned from international architects and involving large budgets, often raise heated debate, particularly in a newly bankrupt Berlin. Libeskind's New Jewish Museum was one such minefield: burdened by the necessity of doing justice to an unbearably weighty past, it opened well behind schedule in 2001. In a strange coincidence, the terrorist attack on the World Trade Center occurred just hours before the official opening of the Jewish Museum; and subsequent reconstruction at Ground Zero has been stalled for similar reasons: conscience, guilt, and the complicated issues that surround all symbolic architecture.

Sarah Quigley

Arhitectura memoriei, conceptul folosit pentru augmentarea celui de loc al memoriei (P.Nora), se referă la ansamblurile urbanistice, arhitecturale și de artă civică, tipologic constituite după primul Război Mondial în Europa și SUA. Ele au migrat, deopotrivă cu traumele pe care le comemorează, de pe câmpurile de bătălie spre spațiile publice urbane. De asemenea, și-au modificat conformația spațială, de la "falogocentrismul" inițial, la orizontalitatea locurilor publice și și-au schimbat sursa de inspirație, de la arhitectura religioasă a primelor memoriale la sacrul civic al celor mai recente. Conferința va discuta contextul internațional, în care se poziționează comparativ și critic, apoi, arhitectura memoriei edificată în România după 1989. (Augustin Ioan)

Marti, 26 octombrie, ora 17.30

Conf. Dr. Sanda Cordoș, (Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca), - Ideologia realismului socialist în România

Motto:

Paul Georgescu: "Viitorul e non-stop. Cum să mă apăr?"

„Conferința își propune să prezinte maniera în care realismul socialist a intrat (începând cu anul 1946) în România și s-a manifestat, pe durata a aproape două decenii, ca ideologie suverană în domeniul artei. Sunt investigate grupările și figurile (politice și artistice) care au contribuit la impunerea și desfășurarea fenomenului, după cum sunt radiografiate etapele acestuia și ideile pe care le subîntinde. Este discutată aderarea publică la doctrină atât a scriitorilor canonici, cu un renume consolidat în perioada interbelică (Tudor Arghezi, Camil Petrescu, Cezar Petrescu, Eusebiu Camilar etc.), cât și a tinerilor care s-au impus după Al Doilea Război Mondial (Marin Preda, Petru Dumitriu, Lucian Raicu, Ov. S. Crohmălniceanu etc.), fără a ignora partitura bogată a activiștilor politici (de la Gh.Gheorghiu-Dej și N. Ceaușescu la N. Moraru, M. Novicov, I. Vitner etc.)" (Sanda Cordoș)

Miercuri, 27 octombrie, ora 17.30

Horia Roman-Patapievici (ICR) – Anticomunismul Monicăi Lovinescu și patriotismul lui Virgil Ierunca

Motto: „Și rămâi cu acest popor, rămâi singur cu această cetate, cu acest secol, fată-n fată, ca un copil” Iosif Alexandrovici Brodski

„Monica Lovinescu a fost, cu mijloacele comentariului literar, un critic ideologic și un catalizator politic căruia i-a lipsit reacția pe care s-o precipite. Aceasta a fost una din dramele ei, pe care eșecul mișcării Goma îl ilustrează. Nu o interesa să aibă geniul unui Călinescu, pe care, în țară, toți criticii din ultima generație maioreșciană îl invidiau și și-l doreau; și nici nu căuta formulele critice capabile să-i canonizeze literar pe cei buni din punct de vedere estetic. Ea îi căuta pe cei drepți. Din acest motiv, al doilea paradox al lucrării ei publice a fost acela că mesajul ei a fost perfect înțeles numai de cei care au detestat-o, singurii care (din cauza cenzurii) au putut scrie

despre ea înainte de 1989. Aceștia au înțeles că nu ca autori mediocri au fost ei demascați de judecățile Monicăi Lovinescu, ci în calitatea lor de nulități morale și de caractere pernicioase.

Virgil Ierunca avea o certă vocație de filosof, vocație de care mărturisește nu doar fomidabila bibliotecă pe care a lăsat-o în urmă, ci și curiozitatea cu care, și-n anii săi târzii, se ținea la curent cu toate noutățile filosofice. Ar fi putut deveni un excelent cercetător la CNRS, cariera pe care conștient a refuzat-o, în favoarea pasiunii pentru România. A ales să îmbrățișeze o altă carieră, fără recompense profesionale și fără recunoaștere publică în țara de exil, Franța, cariera celui care construiește o instituție fără ziduri, fără statute, fără legislație și nu cu ajutorul autorităților, ci împotriva acestora. Virgil Ierunca a fost un sfânt laic, un tragic al eticii, într-o epocă în care nici tragedia clasică, nici etica nu mai sunt prețuite. Este un miracol că l-am avut.” (Horia-Roman Patapievici)

Marti, 2 Noiembrie, ora 17.30

Regizorul Prof.dr. Andrei Ujică (Universitatea de Artă și Design din Karlsruhe) –Cinematograful non-ficțional: Ceaușescu și filmul istoriei

Motto: "La urma urmei, dictatorul nu e decât un artist, care are posibilitatea să-și pună integral în practică egoismul. E doar o chestiune de nivel estetic, dacă el se numește Baudelaire sau Bolintineanu, Ludovic al XVI-lea sau Nicolae Ceaușescu."

„Cinema’s propagandistic power is in full effect in Andrei Ujica’s montage epic, The Autobiography of Nicolae Ceausescu, a contemporary fresco starring Romania’s fallen ruler and his wife, Elena. A radical and chilling project, the film concludes the filmmaker’s trilogy exploring the end of communism which began with the landmark Videograms for a Revolution, co-directed with German film essayist Harun Farocki. Autobiography defies categorization and functions closest to a Vertovian “film-object” wherein fragments of reality are edited together from an inventory of images in order to illustrate a higher truth. But what constitutes reality when its images have been stage-managed into baroque pageantry or quasi-Hollywood musicals by a delusional dictator?” (Andréa Picard)

<http://www.revista22.ro/conferin355ele-monica-lovinescu-octombrie-noiembrie-2010-9086.html>

Evenimentul zilei – 16 octombrie 2010

Cum se transformă un mormânt într-un memorial

Spațiile memoriale destinate unor evenimente tragice sunt tot mai aproape de locurile unde a avut loc trauma. Astfel, ele încep să prindă viață.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICMER) a relansat, joi, seria conferințelor "Monica Lovinescu", printr-o prelegere cu tema "Mormânt,

monument, memorial: Arhitectura pentru istorii controversate", susținută de profesorul Augustin Ioan.

Conferința a oferit o perspectivă comparativă pentru arhitectura memoriei edificate în România după 1989, în condițiile în care trecutul recent le oferă suficientă "materie primă" arhitecților pentru "a da formă" traumelor colective. Profesorul de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu", din București, a arătat cum au apărut memoriale spontane în proximitatea zonelor unde s-au produs evenimente tragice, ca de exemplu cele ridicate lângă cele două turnuri gemene din New York.

Arhitectura "aducerii aminte", tot mai spontană

"În proximitatea traumei există un fel de memoriale spontane. De exemplu, în apropierea fostelor turnuri gemene există un spațiu memorial. Veți crede că este vorba despre o cruce pe un soclu. Nu! Este vorba despre alăturarea unei fundații cu un element din structura de la World Trade Center", a explicat Augustin Ioan. Simbolistica a dictat acolo chiar conceptul arhitectural, a subliniat profesorul.

"Umbra care cade la ora 8 și ceva dimineața, când a fost primul atac asupra turnurilor, arată exact locul în care a picat prima clădire", a indicat invitatul IICCMER.

Din București, acesta a oferit exemplul Monumentului Holocaustului. "Nu e greu de observat că Memorialul Holocaustului din București se află bine poziționat în acest arbore al speciilor arhitecturii memoriale. El este un loc public salvat pentru Capitală, plasat simbolic în umbra fostului Minister de Interne, lângă Dâmbovița. Coloana, secvențială și pulsantă, funcționează drept cap de perspectivă foarte lungă, încă de la Operă privind, în lungul apei", a încheiat universitarul de la "Ion Mincu".

Ce urmează în seria "Monica Lovinescu"

Al doilea eveniment din seria conferințelor "Monica Lovinescu" va avea loc la sediul IICCMER, pe 26 octombrie. Atunci, criticul literar Sanda Cordoș va ține o prelegere despre ideologia realismului socialist în România. Pe 27 octombrie, președintele Institutului Cultural Român, Horia-Roman Patapievici, va vorbi despre carierele și destinele a doi dintre cei mai cunoscuți disidenți anticomuniști, Monica Lovinescu și Virgil Ierunca.

Ciclul conferințelor se va încheia pe 2 noiembrie, când regizorul Andrei Ujică va discuta despre ultima sa peliculă, "Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu".

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/cum-se-transforma-un-mormant-intr-un-memorial-909254.html>

Agenția de carte – 25 octombrie 2010

"Ideologia realismului socialist în România", prezentată de conf.dr. Sanda Cordoș

Astăzi, 26 octombrie 2010, ora 17:30, la sediul IICCMER (str. Alecu Russo nr.13-19, București) are loc o nouă dezbatere în cadrul Seriei de conferințe “Monica Lovinescu”, susținută de conf.dr. Sanda Cordoș (Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca), pe tema “Ideologia realismului socialist în România”.

„Conferința își propune să prezinte maniera în care realismul socialist a intrat (începând cu anul 1946) în România și s-a manifestat, pe durata a aproape două decenii, ca ideologie suverană în domeniul artei. Sunt investigate grupările și figurile (politice și artistice) care au contribuit la impunerea și desfășurarea fenomenului, după cum sunt radiografiate etapele acestuia și ideile pe care le subîntinde. Este discutată aderarea publică la doctrină atât a scriitorilor canonici, cu un renume consolidat în perioada interbelică (Tudor Arghezi, Camil Petrescu, Cezar Petrescu, Eusebiu Camilar etc.), cât și a tinerilor care s-au impus după Al Doilea Război Mondial (Marin Preda, Petru Dumitriu, Lucian Raicu, Ov. S. Crohmălniceanu etc.), fără a ignora partitura bogată a activiștilor politici (de la Gh.Gheorghiu-Dej și N. Ceaușescu la N. Moraru, M. Novicov, I. Vitner etc.)” (**Sanda Cordoș**)

<http://www.agentiadecarte.ro/2010/10/ideologia-realismului-socialist-in-romania-prezentata-de-conf-dr-sanda-cordos/>

Evenimentul zilei – 28 octombrie 2010

Jdanovii români, împotriva haimanalelor și curvelor din literatură

Despre o istorie mai puternică decât oamenii și o literatură sufocată în primele două decenii ale comunismului românesc de creația hidoasă a lui Andrei Jdanov: realismul socialist.

Uneori, în urma cataclismelor mai rămân doar cifrele seci, anii și o vagă amintire a dramelor.

Când aproape zece mii de titluri literare sunt șterse la ordin politic, iar cel puțin o generație crește în prezența furajului ideologic livrat pe post de capodoperă, uitarea vine ca mecanism firesc. Ca un alibi.

Povestea aceasta a fost recuperată, marți seară, de criticul literar Sanda Cordoș, în fața unei asistențe strânse la sediul Institutului pentru Investigarea Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc.

Invitată să vorbească, în cadrul seriei de conferințe “Monica Lovinescu”, despre experimentul literar comunist din perioada de glorie a realismului socialist, profesorul de la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj a făcut o radiografie completă a ramificațiilor ideologice responsabile pentru cataclismul produs în cultura română între 1947 și 1964.

Povestea aceasta ar putea fi scrisă în nenumărate feluri, plecând de la biografiile complicate ale scriitorilor care au acceptat să facă propagandă unui regim criminal și încheind cu drama unei

generații de români pentru care Hortensia Papadat Bengescu trebuia să fie, prin ordin politic, doar un caz patologic.

Povestea aceasta conține, însă, mai mult decât ani, cifre și realități dure (în cadrul aceleiași serii de conferințe, criticul Eugen Negrici susținea, în iunie, că un sfert din literatură română e produsul plenarelor de Partid).

Mutația capitală

Drama se recomandă, la origini, cu litere chirilice. După 1948, Andrei Aleksandrovici Jdanov a fost autoritatea tutelară în acțiunea de remodelare a literaturii române după chipul și asemănarea celei sovietice.

Sanda Cordoș a amintit marți seară două momente-cheie pentru apariția și consolidarea realismului socialist, ideologia obligatorie în România pentru oricine a încercat să publice fie și o singură pagină de literatură în perioada 1948-1964.

Primul, un discurs al lui Jdanov din 1934, prilejuit de primul congres al scriitorilor sovietici, în cadrul căruia ideologul stalinist a propus mutația capitală: scoaterea din literatură a “haimanalelor, curvelor și hoților” și înlocuirea lor cu “oamenii implicați activ în construirea unei noi vieți, colhoznicii și muncitorii”.

- *“În realismul socialist, scriitorul e parte a unui detașament de luptă însărcinat să elimine dejecțiile literaturii burgheze”, a subliniat Cordoș.*

De la Anna Ahmatova la Eugen Lovinescu

Al doilea moment fondator reluat de universitarul de la Cluj a fost un discurs din 1946 aflat la baza a ceea ce astăzi numim “doctrina Jdanov”. Apărut ca reacție la publicarea Annei Ahmatova și a lui Mihail Zoșcenko în paginile revistelor Zvezda și Leningrad, discursul virulent al lui Jdanov – unul în care acesta nu s-a ferit să o catalogheze pe poetă ca o “combinație de târfă și călugăriță care-și petrece viața între alcov și capelă” - a fondat o epocă.

Infamia era curând preluată și la București, unde culturnicii s-au asigurat că “lepădăturile care și-au vândut penița capitalismului” erau evacuate din spațiul public. Tot ceea ce nu intra sub pălăria literaturii angajate, toate rândurile rămase neutre în raport cu spiritul de partid, întreaga producție literară pesimistă sau revizionistă, de la Mihai Eminescu la Eugen Lovinescu – toate acestea cădeau din prezent, la sfârșitul anilor ‘40.

O altă cale?

Falanga culturală a stalinismului, patronată politic de Gheorghe Gheorghiu Dej și Leonte Răutu, desena un cerc perfect: de la rapoartele oficiale, care dădeau direcția, trecând prin textele

activiștilor, care propagau spiritul de partid, până la operele corifeilor, “tovarășii” dispuși să consolideze dogma cu propriul lor prestigiu.

Doar două exemple aici: Mihail Sadoveanu, autorul unui text celebru în epocă, “Lumina vine de la Răsărit” și Zaharia Stancu, semnatarul unui articol din 1958 croit pe exemplul jdanovist, “Pasternak? N-am auzit de Pasternak”. Era anul în care scriitorul rus Boris Pasternak primea Nobelul pentru Literatură, iar cel care asigurase, în anii '40, traducerea sa în limba română traversa o scurtă perioadă de amnezie.

Se putea și altfel? Sanda Cordoș crede că da, oferind exemplele Radu Petrescu sau Nicolae Balotă, scriitori care n-au publicat nimic sub contrângerile realismului socialist. Pot fi însă blamați Tudor Arghezi, Camil Petrescu sau George Călinescu pentru că au ales altă cale?

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/jdanovii-romani-impotriva-haimanalelor-si-curvelor-din-literatura-910524.html>

Amos News – 1 noiembrie 201

Regizorul Andrei Ujică vorbește despre cinematograful non-ficțional

IICCMER (Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc) organizează marți, 2 noiembrie, ora 17.30, în cadrul Conferințelor « Monica Lovinescu », conferința susținută de regizorul Andrei Ujică, cu titlul Cinematograful non-ficțional – Ceaușescu și filmul istoriei.

Cine a fost Nicolae Ceaușescu? Ce anume din ecuația personală îl face pe Nicolae Ceaușescu un personaj istoric de excepție, o personalitate? Sau el este doar un accident al istoriei, un condotier, laureatul unui concurs de împrejurări? Era un om politic abil, principe machiavelic, cel care l-a adus pe președintele Nixon în România și s-a plimbat în caleașca reginei Angliei sau fosta calfă de cizmar, un rudimentar bâlbâit, care nu se putea opri să dea din mână? Există un adevăr personal pe care-l emană persoana dictatorului? Ce-l îndreptățește pe dictator să devină un artist al unei opere de artă totale, ctitor și demolator deopotrivă? Este el reprezentativ pentru România profundă? La aceste întrebări, dar și multe altele, va încerca să răspundă marți, pe 2 noiembrie, la ora 17.30, la sediul IICCMER, regizorul Andrei Ujică, al cărui film spectaculos, provocator și problematic, « Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu », s-a bucurat de un enorm succes deopotrivă al publicului și al criticilor de film pretutindeni în Europa.

Conferința se va desfășura la sediul IICCMER, Str. Alecu Russo, nr.13-19, et. 5, ap. 11, sector 2, București. Vor participa personalități ale lumii culturale, Cristian Mungiu, Sorin Alexandrescu, Augustin Ioan, Eugen Negrici. Întrunind figuri prestigioase din diferite domenii culturale, arhitectură, literatură, filozofie, politologie, sociologie, cinematografie, artă plastică, etc., toate conferințele « Monica Lovinescu » sunt înregistrate și vor alcătui un volum intitulat « Caietele Monica Lovinescu » care va apărea la începutul anului următor.

[http://amosnews.ro/Regizorul Andrei Ujica vorbește despre cinematograful non fictional-29-55327](http://amosnews.ro/Regizorul_Andrei_Ujica_vorbeste_despre_cinematograful_non_fictional-29-55327)

Evenimentul zilei – 1 noiembrie 2010

"Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu", cel mai bun documentar est-european

Filmul "Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu", în regia lui Andrei Ujică, a fost distins cu premiul pentru cel mai bun documentar est-european, în cadrul celei de-a 14-a ediții a Festivalului Internațional de Film Documentar de la Jihlava (26 – 31 octombrie), Cehia.

"Găsind un echilibru fin, dar dificil între «tragedia unui om ridicol» și aroganța excesivă a unui lider care își pierde progresiv legitimitatea, «Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu» este un testament despre provocarea de a scrie astăzi istoria prin intermediul imaginilor", a motivat juriul.

Secțiunea în care a fost proiectat filmul reunește cele mai bune producții realizate în Europa Centrală și de Est.

Pelicula a mai obținut recent **Marele Premiu al secțiunii documentar la Festivalul Internațional de Film de la Bergen (BIFF)**, din Norvegia.

În București, filmul este proiectat la cinema Studio, Hollywood Multiplex și AFI Cotroceni. În țară, rulează la Cinema Studio din Timișoara și Cinema Victoria din Cluj. De săptămâna viitoare, filmul va fi proiectat în București și la Noul Cinematograf al Regizorului Român, iar în țară în cinematografe din Arad și Oradea, urmând ca din 19 noiembrie, filmul să apară și la Iași, unde va beneficia de o proiecție de gală.

"Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu" a avut premiera joia trecută.

Regizorul Andrei Ujică a fost prezent, săptămâna trecută, în studioul emisiunii "2+1" de pe B1 TV, unde a afirmat că "în România nu a avut loc nicio dezbatere morală serioasă despre epoca din care tocmai am scăpat. Dacă filmul acesta ar duce la o astfel de dezbatere, indiferent de cât ar fi ea de aprinsă, ar fi un lucru pozitiv".

- Regizorul Andrei Ujică va susține mâine, de la 17.30, la sediul Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) conferința "Cinematograful non-ficțional: Ceaușescu și filmul istoriei".

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/autobiografia-lui-nicolae-ceausescu-cel-mai-bun-documentar-est-european-911015.html>

HotNews – 1 noiembrie 2010

„Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu” - premiu pentru cel mai bun documentar est-european

Filmul „[Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu](#)”, în regia lui Andrei Ujică, a fost distins cu premiul pentru cel mai bun documentar est-european la cea de-a 14-a ediție a Festivalului Internațional de Film Documentar de la Jihlava (26 – 31 octombrie), Cehia. Secțiunea în care a fost proiectat filmul reunește cele mai bune producții realizate în Europa Centrală și de Est.

„Juriul a decis să acorde premiul unui film ambițios, de proporții epice. [...] Găsind un echilibru fin, dar dificil între «tragedia unui om ridicol» și aroganța excesivă a unui lider care își pierde progresiv legitimitatea, «Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu» este un testament despre provocarea de a scrie astăzi istoria prin intermediul imaginilor”, a fost argumentul juriului.

Recent, „Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu” a obținut Marele Premiu al secțiunii documentar la Festivalul Internațional de Film de la Bergen (BIFF), una dintre cele mai importante manifestări de gen.

În România, în primul weekend în cinematografe, filmul a strâns deja peste 5.000 de spectatori.

Regizorul Andrei Ujică va susține marți, 2 noiembrie, de la 17.30, la sediul Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) conferința „Cinematograful non-ficțional: Ceaușescu și filmul istoriei”.

În București, filmul poate fi văzut în continuare la cinema Studio, Hollywood Multiplex și AFI Cotroceni, iar în țară rulează la Cinema Studio din Timișoara și Cinema Victoria din Cluj. De săptămâna viitoare, filmul va fi proiectat în București și la Noul Cinematograf al Regizorului Român, iar în țară în cinematografe din Arad și Oradea.

Din 19 noiembrie, filmul va rula și la Iași, unde va beneficia de o proiecție de gală, informează comunicatul remis Hotnews.ro.

<http://www.hotnews.ro/stiri-film-7994214-autobiografia-lui-nicolae-ceausescu-premiu-pentru-cel-mai-bun-documentar-est-european.htm>

Evenimentul zilei – 4 noiembrie 2010

Andrei Ujică: "Ceaușescu a chinuit oamenii la ei acasă"

Profesorul și cineastul a schițat o paralelă între dictatorul român și Hitler prin prisma răzburării pe propriul popor - unul, prin refuzul de a capitula, celălalt, prin sărăcie.

Pe 2 noiembrie, la sediul Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER), regizorul și profesorul (Universitatea de Artă și Design din

Karlsruhe) Andrei Ujică a ținut conferința cu tema "Cinematograful non-ficțional: Ceaușescu și filmul istoriei".

"La urma urmei, dictatorul nu e decât un artist, care are posibilitatea să-și pună integral în practică egoismul. E doar o chestiune de nivel estetic, dacă el se numește Baudelaire sau Bolintineanu, Ludovic al XVI-lea sau Nicolae Ceaușescu", se arăta în moto-ul prelegerii.

Stalin, Hitler și Mao

"Mulți domni și doamne au puseuri artistice pe lume și nu devin din cauza asta dictatori. Mi se pare că asta nu duce niciunde, că Stalin a scris poezii de tinerețe, că Hitler era un pictor prost, că Mao era chiar un poet onorabil. Enumerări de acest gen nu dovedesc nimic", a remarcat Andrei Ujică la începutul conferinței.

"Apropierea tipologică dintre artist și dictator rezidă în altă parte și este mai profundă. Adică ține de faptul că (...) dictatorul e, până la urmă, un artist care are posibilitatea să-și pună integral în practică egoismul (...). Ceea ce vreau să spun este că dictatorul, de orice tip, cel ideologic cu atât mai mult, e asemănător artistului în următoarele puncte: el are o viziune a unei opere, asemenea artistului. Pe care vrea să o pună în practică, asemenea artistului. Spre deosebire de artist, opera lui se petrece chiar în practică, materialul lui de lucru nu este unul abstract, nici inert, ca în cazul sculptorului sau pictorului, ci un corp social, o națiune întreagă cu care el vrea să-și realizeze viziunea", a opinat Andrei Ujică.

"Spre deosebire de artist, care nu are posibilitatea să-și pună complet în practică egoismul, ci doar în operă - poate să-și chinuiască familia, cerul de prieteni, care scade văzând cu ochii -, dictatorul are materialul de lucru sub control. Supușii lui nu pot să-l părăsească decât cu riscuri mari, fugind din țara respectivă", a detaliat autorul "Autobiografiei lui Nicolae Ceaușescu".

Vai de popor la bătrânețea dictatorului

"În plus, și aici apar diferențele, dictatorul are și posibilitatea să anihileze instanța critică. Artistul n-o are. Într-o societate și într-o cultură normale, funcționează o critică a artei. Într-o dictatură, nu mai funcționează. De aici urmează deraierea inerentă pe care o produce orice parcurs dictatorial. Ceea ce îi face asemănători din punct de vedere psihologic este că, mai ales în ultima fază, aceea de bătrânețe - dacă un dictator are șansa de a rămâne destul de mult la putere -, apar singurătatea și disperarea. Ca și în cazul artistului bătrân care mai are încă un plan, o operă neterminată și începe să-i fie teamă că va muri înainte de a o realiza. De obicei, această fază este foarte nefastă din punctul de vedere al supușilor, căci dictatorul se supără rău pe materialul de lucru care l-a dezamăgit și, în general, se răzbună", a opinat regizorul.

Pedeapsa lui Ceaușescu

"Hitler s-a răzbunat într-un mod îngrozitor, după cum știm. Timp de un an a distrus cu bunăștiință Germania, nevrând să capituleze și pedepsindu-și poporul care i-a înșelat

așteptările. La fel și Ceaușescu, care și-a chinuit poporul (materialul său de lucru) prin acel program de economii draconice de o zgârcenie maladivă, pe care l-a adoptat, și care, de altfel, l-a costat și viața. În lipsa lagărelor și a execuțiilor în masă, Ceaușescu a chinuit oamenii la ei acasă, tăindu-le apa, stingându-le lumina și ținându-i în frig", accentuează regizorul Andrei Ujică.

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/andrei-ujica-ceausescu-a-chinuit-oamenii-la-ei-acasa-911287.html>